

2 Thessalonicenzen 1:3-11

3. Wij behoren God altijd te danken over jullie, broeders, zoals dat past; en dat jullie geloof bloeit en de liefde van een ieder van jullie voor elkaar toeneemt,
4. zodat wijzelf in jullie roemen in de uitgeroepen gemeentes van God, voor jullie volharding en geloof in al jullie vervolgingen en de verdrukkingen die jullie verdragen
5. - een betoning van het rechtvaardig gericht van God, om jullie waardig te achten van het koninkrijk van God, waarvoor jullie ook lijden,
6. aangezien het rechtvaardig is bij God om jullie verdrukking terug te betalen aan de verdrukkers
7. -en aan jullie, de verdrukten, ontspanning, met ons-

in de onthulling van de Heer Jezus van de hemel, met Zijn krachtige boodschappers,
8. in vlammend vuur, wraak gevend aan degenen die God niet kennen en degenen het evangelie van onze Heer Jezus Christus niet gehoorzamen.
9. Wie dat dan ook zijn, zij zullen de gerechtigheid van eonische ineenstorting voor het aangezicht van de Heer verkrijgen, en van de heerlijkheid van Zijn sterkte,
10. wanneer Hij zal komen om verheerlijkt te worden in Zijn heiligen en bewonderd te worden in allen die geloven (en dat het getuigenis van ons bij jullie werd geloofd), in die dag.
11. Daarom bidden wij ook altijd voor jullie, dat jullie waardig geacht worden de roeping van onze God en alle behagen van goedheid en werk van geloof, in kracht zouden vervullen

Dit is een opmerkelijk gedeelte, en sluit aan op 1 Thessalonicenzen. Met in het hart de heerlijke onthulling van de bazuin van God in 4:13-18 van die brief, schrijft de apostel om hen te bemoedigen. Zij ondervonden zware verdrukkingen. Er ging nogal wat rond in die dagen –kennelijk- want hij schrijft in het tweede hoofdstuk van deze tweede brief, dat zij niet ongerust zouden zijn, ook al waren er bepaalde geestesuitingen (...’zo spreekt de Heer’....).

Ook al werd gesproken, maar anders dan wat zij van Paulus hadden gehoord. Ook al was er een brief, of misschien wel brieven, waarvan beweerd werd dat zij van de apostel waren. Geen ongerustheid. Laat je niet afleiden of misleiden. (2 Thessalonicenzen 2:2)

Zij dachten dat misschien de dag van IEUE (de dag des Heren) al bezig was te komen / aan te breken, want er waren zware vervolgingen en verdrukkingen. In bovenstaand stukje uit 2 Thess.1:3-11 zegt hij hen, dat zij, wanneer de onthulling van de Heer Jezus van de hemel (vers 7) bezig is, *ontspanning zullen hebben*, en dat *samen met de apostel Paulus, onder andere*. Hoe kan Paulus –weliswaar kort-aan iets anders herinneren dan aan de gevolgen van de bazuin van God voor de hele gemeente?

In vers 6 zegt hij, dat het rechtvaardig van God is wanneer Hij aan de verdrukkers (zij die de Thessalonicenzen vervolgden) verdrukking zal terugbetalen. En in vers 7b-9 zegt hij wat die verdrukkers zal overkomen. Dit zijn de heenwijzingen naar de inhoud van het bijbelboek Openbaring van Johannes (eigenlijk: onthulling van Jezus Christus). En Paulus zegt, dat wanneer de Heer Jezus Christus zal komen (hij bedoelt wat onder meer in Mattheüs 24:29-31 staat) in Zijn zichtbare komst voor de 12 stammen, Hij verheerlijkt zal worden *in Zijn heiligen*.

Wie zijn die heiligen? Diverse uitleggers menen, dat het de gemeente (het lichaam van Christus) is, volgens de haarspeldbocht redenering (:opname van de gemeente voor de grote verdrukking en na die verdrukking weer terugkeren op aarde met Christus). Onder hen zijn er, die vanuit hun voor-

onderstelling, dat de gemeente een aardse toekomst heeft, dit gedeelte uitleggen.

Maar wanneer we kijken in het bijbelboek Openbaring, zijn er bij Zijn zichtbare komst (aanwezigheid: *parousia* in het Grieks) heel wat gelovigen op aarde, en zeker uit Israël. Minstens 144000; daar is ook de schare die niemand tellen kan, dat zijn ook Israëlieten van over heel de wereld; dat zijn gelovigen, en dus heiligen.

Ook zijn heel wat geredden uit Israël (de vrouw uit Openbaring 12), die gevlicht zijn naar de woestijn (of wildernis), naar een zekere plaats: Petra, Sela, de oude Nabateese hoofdstad, in Jordanië.

Wanneer de Heer Jezus Christus komt om verheerlijkt te worden in Zijn heiligen en bewonderd te worden in allen die geloven, dan zijn dat groepen heiligen en gelovigen van Israël. Zij zijn na het afsluiten van de genadetijd (door de bazuin van God) en in de laatste jaarweek van Daniël geroepen en gered. Samen met anderen uit de natiën die in die zeer heftige periode op aarde ook Messias Jezus als hun Redder hebben leren kennen.

Want in die jaren voor Zijn zichtbare komst op de wolken, was Christus Jezus al verheerlijkt in de gelovigen/heiligen van het lichaam van Christus. Niet op aarde, maar boven, in hun domein in de hemelen. Dat gebeurt niet na ruim 7 jaar, maar direct na hun wegrukking. Zij hebben het (zelfde) heerlijkheids lichaam (als Christus Jezus nu al heeft) ontvangen bij de bazuin van God.

Wanneer je dit gedeelte als bewijs wil aanvoeren voor je gedachte (theorie) dat de gemeente (die het lichaam van Christus is) een aardse toekomst heeft, heb je er niets aan. Of je moet er eerst inleggen wat je er vervolgens uit wil bewijzen. Maar dat is een cirkelredenering, geen bewijs.